

# Протокол

№

гр. София, 29.11.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,**  
в публично заседание на 29.11.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Красимира Милачкова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9722** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 10.33 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ М. О. Л., редовно призван, се явява лично и се представлява от адв. И. К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ АГЕНЦИЯ ЗА ДЪРЖАВНА ФИНАНСОВА ИНСПЕКЦИЯ (АДФИ), редовно призван, представлява се от юрк. Р. И., с пълномощно по делото.

СГП - редовно призвана, явява се прокурор Десислава Кайнакчиева.

Страните (поотделно) - Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, съдът

**О П Р Е Д Е Л И:**  
**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.**

ДОКЛАДВА исковата молба, с приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА писмо вх. № 37864/25.10.2023 година по описа на съда и отговор на исковата молба, постъпил на 20.11.2023 година.

ВРЪЧИ препис на ищеца и на прокурора.

ДОКЛАДВА писмо вх. № 37864/25.11.2023 година по описа на съда, с приложено АНД № 633/2018 година на Районен съд - Перник, изпратено за справка.

АДВ. К. – Госпожо съдия, във връзка с Ваше определение, с което сте ни посочили, че

следва да уточним, в какъв период е търпял доверителят ми вредите, правим следните уточнения:

На 29.05.2017 г. е издаден актът за установяване на административно нарушение (АУАН), като забележете, той на същия ден, в същата секунда е връчен в сградата на АДФИ, като доверителят ми е бил председател към този момент на Софийски районен съд. От този момент нататък доверителят ми започнал да изпитва силни притеснения за това, какво се случва, тъй като виждате, че обществената поръчка е за доста голям размер.

На 29.01.2018 година е връчването на наказателното постановление (НП). Тоест, към този момент вече интензитетът на вредите, които търпи доверителят ми, е особено голям. Това продължава една година, до 30.01.2019 година, когато е налице окончателното решение на Административен съд – Перник. Едва тогава приключва целият кошмар за М. Л., който към този момент е бил с наказателно постановление от 2000 лева. Доста повече от дори половината от неговата заплата към този момент, и от бюджета на семейството му, което към този момент е тричленно. До 30.01.2019 г. са притесненията – датата на окончателното решение на съда, с което е отменено НП. Водим допуснатите свидетели, с които ще установяваме вредите.

ЮРК. И. - Поддържаеме отговора на исковата молба. Оспорваме исковата молба по основание и по размер. Относно акцесорните икове, считаме, че същите са погасени по давност. По отношение на размера считам, че същите са погасени по давност. Няма да сочим доказателства и нямаме доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ - Да се приемат писмените доказателства и да се изслушат доведените свидетели. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, представени с исковата молба.

КОНСТАТИРА по постъпилото за справка дело, че по жалба на М. О. Л. против наказателно постановление № 11–01–199/20.11.2017 година, издадено от директора на АДФИ, е било образувано НАХД № 4002/2018 година на Софийски районен съд (СРС), 102 състав.

С разпореждане от 16.03.2018 година делото е било изпратено на Върховния касационен съд за разглеждане и решаване на въпросите по чл.43, т.2 от НПК.

С определение от 29.03.2018 година по ЧНД № 320/2018 година на ВКС, Второ Наказателно отделение, делото е изпратено за разглеждане от Пернишки районен съд. Последният с решение № 496/11.11.2018 година по АНД № 633/2018 година е отменил обжалваното наказателно постановление. Решението на Пернишки районен съд е оставено в сила с окончателно решение № 20 от 30.01.2019 година по КАНД № 655/2018 година на Административен съд – Перник.

Видно от протоколите от открити съдебни заседания, М. О. Л. е бил представляван от адв. К.. В представения договор за правна защита и съдействие от 11.06.2018 година, приложен на л.14 от АНД № 633/2018 година на Пернишки районен съд, е отбелязано, че договореното възнаграждение за адвоката е заплатено в брой и то е в размер на 2500 лева.

АДВ. К. – Според ответника претенциите са формулирани общо, а не конкретно. Абстрактно били формулирани претенциите. Същевременно ответникът сочи, че по отношение на адвокатския хонорар, той възразява за прекомерност. Ако това не е общо възразение, аз не знам какво е общо и абстрактно възразение. По доказателствата, нямам искания.

В залата се въведоха свидетелите, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ, както следва:

М. А. Л., 37 години, неосъждана, без дела със страните, съпруга на ищеца.

М. П. К., 36 години, неосъждан, без дела и родство със страните.

Свидетелите предупредени за наказателната отговорност съгласно чл. 290 от НК, обещаха да кажат истината.

Свидетелят М. К. напусна залата.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА М. А. Л.:

АДВ. К. - Знаете ли съпругът Ви да е бил наказван от АДФИ по времето, когато е бил председател на Софийски районен съд, във връзка с проведени обществени поръчки?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да. Съпругът ми беше председател на районния съд в периода 2012 г. - 2017 г. и като такъв беше възложител по обществени поръчки. В края на този период имаше срещу него проверка по една от тези обществени поръчки. Тя беше за консумативи, принтери, нещо такова, в размер доста голям. Може би над милион, със сигурност. В този период той подаде и оставка и някак си съвпадна проверката с оставката му, която беше израз на несъгласие с провеждана политика на В. към този момент, включително се появиха и слухове, че може би това е и някаква форма на репресия. Както и да е, проверката продължи и някъде в началото на 2018 година му връчиха наказателно постановление. Това наказателно постановление вече беше финалният акт, с който се твърдеше, че той е извършил нарушение на закона. Неговото изживяване и реакциите му в този момент, той първо беше гневен, чувстваше се изключително онеправдан, защото полагаше огромни усилия по време на провеждането на тези обществени поръчки всичко да бъде абсолютно законосъобразно, включително наемаше външни експерти. Самият той отделяше много от личното си време, включително, мога да кажа - и за сметка на това, прекарано със семейството си, за да може всичко да бъде наред. И изведнъж, в края получава вместо някакво нормално признание за това, че опитал да подобри качествено условията в съда, всъщност го обявяват за нарушител. Много пъти се е ядосвал на това нещо. Беше му изключително неприятно, защото така или иначе това става обществено достояние. Естествено, вкъщи сме го обсъждали много пъти, включително личният момент, защото това беше периодът, в който разбрахме, че съм бременна с второто ни дете и вместо да си говорим за личните неща вкъщи, се наложи да обсъждаме факта на едно несправедливо обвинение в това, че той е нарушил закона. Семейният ни фокус се измести. Включително обсъждахме, че заради емоцията, която той влага в това нещо, е по-добре да има адвокат по това дело. Тоест наложи се да направим и разходи в тази посока. Притесняваше се от колегите си в съда. Той отиде в съда със заявка, че иска да направи качествена промяна и всичко да бъде в рамките на едни правила, законосъобразно и изведнъж го обявяват за нарушител.

АДВ. К. – Как му се отрази това, че делото първо е било в районен съд, после във ВКС, после в П.? Имаше ли негова реакция на това, че това дело се разнася по възможно най-много съдилища за разлика от други дела?

СВИДЕТЕЛКАТА - Това е начин, по който в крайна сметка стана достояние на максимален брой хора, пред които той е обявен като нарушител на закона.

АДВ. К. – Как се чувстваше той?

СВИДЕТЕЛКАТА - Чувстваше се гневен. Имало е моменти, в които е бил разстроен също така, защото той е изключително емоционален и за него тези неща имат много голямо значение.

АДВ. К. - Имате ли представа, самата подготовка за дело с АДФИ, какво е отнела на М. Л. като време, като усилия, можете ли да кажете, запозната ли сте?

СВИДЕТЕЛКАТА - Като време и като усилия - часове наред прекарваше, обсъждайки в подготовката си на защита по това дело. Защото за него наистина беше важно да стане ясно, че той не е нарушавал закона, за да може да изчисти името си и за да може да получи справедливост в крайна сметка.

ИЩЕЦЪТ Л. – М. ще каже, разбира се, сега сме 2023 г., а наказателното постановление е от 2019 г., помниш ли, кажи на съда, защо толкова време се забавих да предявя делото? Говорили сме за това много пъти.

СВИДЕТЕЛКАТА – Да. Причината, заради която делото е заведено толкова късно е, че на него не му се връщаше в тази емоция, защото тя предизвикваше негативни усещания у него. Трябваше отново да се изживяват тези негативни чувства, които изпита още по време на проверката и при връчване на наказателното постановление, но за него е важно да получи справедливост и наистина да изчисти по всички възможни начини името си.

ИЩЕЦЪТ Л. – Нямам други въпроси.

ЮРК. И. – Казахте, че по същото време, когато е връчено наказателното постановление и е обявен за правонарушител по административно нарушение, в същото време е имал проблеми с Висшия съдебен съвет (В.) и се е наложило да подаде оставка?

ИЩЕЦЪТ Л. (реплика) – Госпожо съдия, неотносимо е.

СЪДЪТ указва на ищеца, че следва да изслушва въпросите на насрещната страна, без да се намесва, както до момента са били изслушвани въпросите от страна на ищеца, без да бъдат прекъсвани. Дали определен въпрос е относим или не, следва да бъде обсъдено впоследствие.

ЮРК. И. – Кога подаде оставка съпругът Ви като председател?

СВИДЕТЕЛКАТА - През 2017 година.

ЮРК. И. – По времето, когато е течала проверката от АДФИ ли?

СВИДЕТЕЛКАТА - Не мога да си напомня конкретно дали беше малко преди, по време на или малко след.

ЮРК. И. – Но тази оставка е била резултат от някакви проблеми ли?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не. От неговото несъгласие. Тя беше личен акт. Не беше въпрос

на решение по някакъв начин на В.. Просто съпругът ми е силно емоционален човек, който не търпи на несправедливости и когато има нещо, което противоречи на принципите му, ги отстоява по всички възможни начини, включително и с конфронтация със „силните на деня“, ако мога така да се изразя.

ЮРК. И. – Тоест, Вие в къщи в същия период сте обсъждали също и проблемите му със „силните на деня“?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да. Мисля, че това е нормално в едно семейство да обсъждаме, кой какво ежедневие има, какво го натоварва и как му се отразява.

ЮРК. И. – Тоест през този период, той е бил като цяло натоварен?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да.

ЮРК. И. – В тази връзка Вие как разграничавате емоциите, които е изпитвал вследствие на решението, което е взел, че трябва да подаде оставката, от емоциите, които е изпитвал от едно наказателно постановление, което е нещо нормално?

СВИДЕТЕЛКАТА – Емоциите по време на проверката може да са били смесени с този период, но емоциите, които изпитваше след връчване на наказателното постановление, те са отдалечени. Тоест, връчването на наказателното постановление е отдалечено като период от момента на подаване на оставката.

ЮРК. И. – Вие все пак как смятате, емоциите, предизвикани от подаването на оставката, смятате ли, че са били по-силни от емоциите, свързани с наказателното постановление?

АДВ. К. (реплика) – Свидетелят не може да изразява мнение и възразявам срещу този въпрос.

СЪДЪТ разясни на адв. К., че е недопустимо да диктува на свидетеля какво може да каже или не в зала. Свидетелят в случай, че не може да отговори на определен въпрос, може и следва сам да заяви това, като показанията му не следва да се определят от указания на страните.

АДВ. К. (реплика) – Свидетелят не може да изразява мнение. Той може да изразява преки непосредствени факти, на които е станал свидетел.

ИЩЕЦЪТ Л. – Впечатления.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ адв. К. и ищеца Л. под никакъв предлог да не прекъсват когото и да било от свидетелите.

ИЩЕЦЪТ Л. – Госпожо съдия, само още нещо и да подредим делото. Моля Ви от тук нататък всяко изявление на страните да бъде записвано и Вие да се поизнасяте по него. Не съм дошъл да ме навикват. Не съм дошъл да прося. С.! Така че - спираме, хубава работа!

АДВ. К. – Ние имаме право на възражения във всеки един момент. Не може да ни казвате как няма да прекъсваме. Имам право на възражения и имам право те да бъдат записвани. Въпрос, който е: „Как мислите?“ е недопустимо да бъде задаван на свидетел. И това искам да се запише.

ИЩЕЦЪТ Л. – Това е. Сега ще си го подреждаме протокола.

СВИДЕТЕЛКАТА – Аз знам как в разговор, конкретно за това наказателно постановление, конкретно за ефектите от него, как е реагирал съпругът ми и всъщност

това обясних. Н. се да е било достатъчно ясно за Вас.

ЮРК. И. – Нямам повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Моля да разкажете и за паралелно воденото производство в периода на издаденото наказателно постановление и какви точно неимуществени вреди, различни от тези, които се претендират в настоящото производство, той е претърпял по повод другите обстоятелства, от неприятностите, свързани с В.?

ИЩЕЦЪТ Л. – Моля, становище по зададения въпрос.

ПРОКУРОРЪТ – Въпросът се задава, за да може да се провери, дали свидетелят прави разлика за тези различни емоции, които са предмет по настоящото производство, от други, които не са предмет по обезщетението?

ИЩЕЦЪТ Л. – Считаю, че въпросът на прокурора е неотносим към предмета на делото, тъй като и свидетелката, и въведените с исковата молба твърдения, касаят вреди от конкретен незаконосъобразен административен акт. Дали по това време ищецът, в случая аз, е търпял и други вреди от други незаконосъобразни действия, е ирелевантно. Смесването на такива вреди и на доказателства означава да приемете, че когато едно лице се оплаква, че го боли зъб, не може да го боли през това време и бърбек, и когато се оплаква от болката в зъба, трябва да изследваме дали пък няма още сто други болки. Ясно съм посочил в исковата молба чрез моя пълномощник, за какво става въпрос. В противен случай ще се наложи да изследваме и вредите, които съм търпял през този период от загуба на близки лица и прочие.

СВИДЕТЕЛКАТА - Аз не съм сигурна, че разбрах правилно въпроса, но при всички положения, правя разлика между това, за какво е конкретната емоция на съпруга ми. Също както правя разлика за това, дали емоцията му е от това, че сме се скарали въщи и от това, дали идва от професионален проблем, който има. И да говорим в конкретика, включително, защото и аз съм юрист и мога да разбера в по-голяма дълбочина аргументите, които той има срещу конкретното наказателно постановление и това, което го ядосва в случая.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам други въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетеля за приключен и същият напусна залата.

В залата се въведе свидетелят М. П. К..

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛЯ М. П. К.:

АДВ. К. - Запознат ли сте с дело, което е водено от М. Л. срещу АДФИ, в каква връзка и в кой период?

СВИДЕТЕЛЯТ - С М. Л. се познаваме от 2015 година и съм наясно - като председател на Софийския районен съд, за проведени процедури по обществени поръчки, които, ако не се лъжа, вследствие на проверки от АДФИ, завършиха с акт и налагане на него лично на глоба през 17-та година. Това ми е известно и в служебно качество, тъй като и към настоящия момент работя като адвокатски сътрудник в кантората на адв. К., която е била ангажирана по обжалваното наказателно постановление, в административнонаказателното производство.

АДВ. К. – Знаете ли М. Л. да е имал специално завършени курсове за обществени поръчки, по някакъв начин като председател на съда да е имал такива обучения за обществени поръчки? Той беше ли запознат много детайлно с обществената поръчка, за която се обжалваше НП-то?

СВИДЕТЕЛЯТ - Не зная дали има познания в областта на обществените поръчки, знам обаче, че беше по такъв начин обезпечил провеждането, включително чрез наемане на външни консултанти, с които да се консултира на всеки един етап, така че да бъде по възможно най-сигурния начин проведена поръчката, законосъобразно.

АДВ. К. – Имате ли представа колко време отне подготовката по делото, което М. Л. е водел срещу АДФИ, във връзка с предмета на поръчката и техническите особености?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това, което си спомням е, че обществените поръчки обхващаха много и различни обособени позиции и съответно, отделни позиции за доставка. Ставаше въпрос за печатни устройства и т. н. Нямам категоричен спомен колко точно, но си спомням, че беше в значителен обем, тъй като съм участвал в подготовката и в предварителното проучване на нещата по делото. Това ни отне екипна работа може би около седмица, за да направим пълен анализ на ситуацията.

АДВ. К. – Имате ли представа, знаете ли, присъствали ли сте по делата, АДФИ да е правила възражение срещу адвокатското възнаграждение? Имате ли представа с каква продължителност са били съдебните заседания, колко страници са били протоколите от тези заседания?

СВИДЕТЕЛЯТ - Присъствал съм на заседания по тези дела, включително и едно от тях се проведе в друго населено място, ако не се бъркам - в П., поради простата причина, че имаше едни отводи от страна на съда и беше изпратено за разглеждане в П.. Продължителността беше от няколко часа, ако не се лъжа, на това конкретно, на което бях. Какъв е обемът на протокола със сигурност нямам конкретен спомен, но е отразено няколко часа от заседанието.

АДВ. К. – Имало ли възражение от страна на АДФИ, ако помните, относно адвокатската защита, относно възнаграждението?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не. Това, което си спомням е, че беше претендирано адвокатското възнаграждение. Тоест документите, установяващи заплащането му, отговаря ли и т. н. бяха претендирани по съответното дело. Не мисля, че имаше възражение от страна на АДФИ по отношение на възнаграждението дотолкова, доколкото към онзи момент не се присъждаха възнаграждения в административнонаказателните производства.

АДВ. К. – Можете ли кажете как, след като сте бил в приятелски отношения с М. Л., как се чувстваше той на заседанията, в часовете, в който се изготвяше подготовката по делото?

СВИДЕТЕЛЯТ - Имам ясни спомени от неговото безпокойство и притеснение от това, че се чувстваше едва ли не унижен, че се стига до подобна ситуация, при която той едва ли не е сочен като някакъв престъпник, който е злоупотребил с нещо. Унижен се чувстваше и много пъти така сме си говорили, изпитваше притеснения по отношение на самите дела, самите производства. Изпитваше безпокойство от размера на наложената санкция и много пъти сме си говорили, така започна да изпитва една несигурност спрямо институциите, че изобщо такова нещо е възможно да се случи.

АДВ. К. – Нямам повече въпроси.

ЮРК. И. – Казахте, че сте участвали в подготовката на делото по обжалване

на наказателното постановление и е отнело около седмица. Какво точно разисквахте?

СВИДЕТЕЛЯТ - В акта, съставен от АДФИ се съдържаха конкретни нарушения. За да преценим дали са били налице такива конкретни нарушения, сме се запознали с документи от самата поръчка, включително и обемът, който е изисквал превеждането на документите, които са събирани по нея, за да установим дали наистина е имало такова нещо и съответно, да си изградим защитната теза.

ЮРК. И. – За какво беше наказателното постановление?

СВИДЕТЕЛЯТ - Спомням си, че беше глоба и размерът беше около 2000 лева и това го притесни.

ЮРК. И. – За какво нарушение?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не си спомням. Беше нещо, че бяха посочени конкретни марки на тонери за печатни устройства. Това беше. Такъв ми е споменът. Това е било преди 5 години. Сега детайлно не мога да обособя точно съдържащите се твърдения на АДФИ.

ЮРК. И. – Нямам повече въпроси.

ПРОКУРОРЪТ – Казахте, че се познавате от 2015 година, въпросът ми е: работили ли сте по повод организиране и провеждане на обществените поръчки, които са били обект на проверка от АДФИ?

СВИДЕТЕЛЯТ - Никога не съм се занимавал със съдействие.

ПРОКУРОРЪТ – В смисъл, някаква работа да сте извършвали във връзка с работата по самите обществени поръчки?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не. Конкретно не, с подготовка и провеждане - никога. Съвсем друга юридическа работа. Познанството ни не е по този повод. Извън такива отношения съм.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетеля за приключен и същият напусна залата.

ИЩЕЦЪТ Л. – Нямам други искания по доказателствата.

АДВ. К. – Нямам други искания по доказателствата.

ЮРК. И. – Нямам други искания по доказателствата.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам искания по доказателствата.

Като счете делото за изяснено от фактическа страна, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

ИЩЕЦЪТ Л. – Уважаема госпожо съдия, моля да уважите предявените искове, така, както са заявени в исковата молба, по следните съображения.

Безспорен факт е, че наказателното постановление, с което бях санкциониран, е отменено по съдебен ред. По този начин е прогласена незаконосъобразността на административното действие. На какви съображения и по какви причини, няма никакво значение. Безспорен факт е и съм цитирал съдебно решение, че когато администрацията действа незаконосъобразно спрямо някого, лицето търпи вреди, тъй като очевидно имаме незаконосъобразно действие по отношение на някое лице. Няма



нормален човек, който да изпитва удоволствие от това, че е бил санкциониран неправилно и незаконосъобразно.

Сега за вредите. Аз съм бивш съдия и тогава, по онова време - и председател на съда, и съм човек на закона. И - да, напуснах. С ясни мотиви оставката ми е заявена и няма нищо общо с репресиите, които държавните органи се опитаха да направят спрямо мен. И - да, госпожо съдия, беше ми заявено чрез хора, че Г. е поръчал на Г. Н. да се действа така. Трудно е и не ми се занимаваше да изследваме колко пъти АДФИ е проверявала преди това СРС. Но това беше репресия несъмнено. И - да, беше ми неприятно, защото съдия да бъде посочен за правонарушител е отвратително, пред колегите ми, пред счетоводството, пред съпругата ми, пред, ако щете, родителите ми. Беше гадно. Наложих се в тази връзка да търся защита и да платя възнаграждение, защото, както знаете, обущарят ходи бос. Емоцията да не надскача и затова потърсих адвокат К.. И - да, както установиха и свидетелите, работили сме часове, дни и седмици наред, тъй като поръчката касаше 8 обособени позиции. За 4 се твърдеше, че съм извършил нарушение. Тази позиция касаша десетки артикули от канцеларски материали. И, знаете ли, приключих този проблем на съда и няма десетки артикули вече, а се окрупниха нещата, защото тези десетки артикули дават възможност всеки да прави каквото си иска от администрацията. Включително (но това няма да го видите), при някои от артикулите нямаше вече производител за тях, извадени от употреба. Понеже тук се спомена за марка, когато поръчваш тонер за ксерокс, казваш, че поръчваш тонер за ксерокс, за да знае кой производител може да го предложи, а кой търговец на каква цена, е друга тема. Тоест това е конкуренцията. За ксерокс, произвежда ксерокс, не произвежда трабант и в този смисъл понеже очевидно се домогва юрисконсултът, няма да пиша писмени бележки и затова ще продължа още малко.

Ясно сме разграничавали в разговорите си вкъщи и това го установи моята съпруга, от какво съм недоволен. Аз съм недоволен и доволен от много неща. Но когато по това дело и днес за него говорим, ставаше въпрос за това, че ще ме накажат с 2000 лева, този човек, който се опита да направи реформа. И впрочем хайде, кажете, някой остави ли малко променен Софийски районен съд, поне по отношение на сградите. Вместо да ми остане име в обществото - това момче се опита да направи реформа, на мен тези хора ми лепнаха, че съм правонарушител. Отидох в АДФИ, гледаха в земята и на мен - съдията, който ги разпитваше до вчера, ми връчиха акт. След това ми връчиха наказателно постановление. Даже се твърди там по делото, че съм се крил. След това отидохме с адв. К. в П., защото тук в С. се отведе съдията. Ето Ви неудобство. Отидох и в П. да ме чуят, че съм правонарушител. 17 страници е, госпожо юрисконсулт, протоколът. 17 страници не е дело типично, а е дело доста голямо. Поръчки, технически спецификации, докато й разкажа и докато влезе адв. К. в темата - със седмици. Да, и затова се договорихме за това възнаграждение. Не мога да ангажирам, макар и близък адвокат, да ми работи седмици наред за минимума, както му се струва на юрисконсулта. Има за това и доказателства. Причинната връзка е, ясно казах – незаконосъобразен акт и вреди, размера на вредите, чрез свидетели.

И сега за обезщетението по справедливост. Справедливостта не е ластик, госпожо съдия. Гледал съм общи фрази по дела: „Съдът намира, че по справедливост трябва за определи...“ стойност в лева, защо толкова и сега Ви казвам, защо съм претендирал толкова. Защото вместо да ходя на кино, на театър, да говоря за книги, за музика, за децата си със съпругата си, се наложи се да говоря за ЗОП, след като съм си свършил работа. Да разисквам, да се обяснявам на съпругата си, че не съм нарушител, че да, понеже не вярвам в институциите и в случая - в АДФИ, нищо чудно да платя 2000 лева, което е половината ми заплата и, че да, ще трябва да платя и още 2500 лева на адвокат К., за да се защитавам срещу незаконосъобразното обвинение.

Незаконосъобразното обвинение е безспорно установено. И тук връщане, кой какво правил по ЗОП, няма. Съдът каза: „Неправилно е санкциониран“, точка. И вместо да живея по избран от мен начин, АДФИ ме вкара в това, част от живота ми да бъде по този начин, във връзка с делото. Е, когато някой те принуди да правиш нещо, което не искаш и се окаже, че то е противозаконно, идва време да ти плати обезщетение, като ти даде блага. В случая - пари. Това е възможността, иначе аз бих върнал времето назад.

И знаете ли, запишете го - бих ударил един шамар на Г. Н. и да приключим, но не може, не е правомерно. И понеже аз спазвам закона, идва време за обезщетение. Та време е АДФИ да си плати за негативните емоции, които изживях с тези средства, частично, като сурогат, като ерзац, да получа заместител на онези блага, които бяха ми отнети. Загубено време, негативни емоции, пари. Б..

АДВ. К. – Уважаема госпожо председател, считам, че исковата молба следва да бъде изцяло уважена.

По отношение на основанието, тя е безспорна. Един незаконосъобразен акт е отменен от съда, поради което следва да бъдат компенсирани вредите, които са били причинени във връзка с този отменен административен акт.

По отношение на размера, считам, че предявеният размер и за неимуществени вреди, за имуществени, е абсолютно доказан, а за неимуществените вреди дори е малък, но съобразен с това, той е под месечната минимална работна заплата, за времето, в което е претърпял вредата. Така сме го определили като размер и той е много по-малък от вредата, която реално е нанесена, неимуществената вреда, защото доверителят ми като съдия е изключително силно да бъде наречен лъжец и крадец. Чрез това наказателно постановление и за големите обществени поръчки на съда, които остават след него, с направеното от него, да го нарекат и да разнасят по всички съдебни коридори, по всички съдилища, включително и в друг град, това е изключително тежко преживяване. Смятам, че Вие също можете да го оцените и разберете какво е за съдия да бъде наричан лъжец и крадец. Къде отива изобщо правото, къде отива моралът, къде отиде всичко, на което стъпваме ние като ценностна система в това общество, след като съдията е крадец. Съдията е този, който прави нещо с обществените поръчки. До такава степен бяха измислени това наказателно постановление и проверката, която е извършена. Те бяха направени изключително некомпетентно, но въпреки това, когато е записано на лист

нещо такова и когато следва да убедиш съда, това нещо не е толкова просто. Налагаше се часове наред да проверяваме всичките позиции, цялата обществена поръчка, защо и как се е случила, какво точно е направено. А обвинението беше безобразно. Няма как на една машина, която е „Х.“, да сложите тонер на HP. Няма как и за да бъде коректна, за да бъде точна и за да създаде конкуренция, М. Л. беше прекарал много време да съставя тази документация, заедно с екипа си и изведнъж беше наречен крадец. Това е много силно емоционално преживяване.

СЪДЪТ прекъсна изложението на адв. К., като разясни, че в Административен съд - София-град има 82 еднолични състава и над 20 - касационни, докато залите са 6. Поради това, съдебният състав разполага със зала на всеки две седмици по половин ден, след малко трябва да се освободи залата за следващия състав, а по днешния график предстоят още 6 дела. Заедно с това, този график е вече значително изостанал спрямо обявените часове. По тези съображения, председателят на състава отправи молба към страните да проявят разбиране към всички други, които чакат отвън и да изложат подробните си съображения в писмени бележки, а днес, предвид напредналия график и необходимостта да бъдат разгледани следващи дела, да бъде изложено накратко само минимално необходимото за протокола.

АДВ. К. – Записваме ли го това, защото, госпожо съдия, аз не съм прочела в обществото нито една статия от Вас колко Ви е трудно, но аз съм днес тук и съм длъжна по закон да дам най-доброто за клиента си и искам да го направя. С. за хората отвън, но след като Вие обществено не сте заявили, че не може да си вършите работата, не мога да проявя емпатия към Вашия проблем със залите.

ИЩЕЦЪТ Л. (реплика) – Аз предлагам да запишете следното: че ни ограничавате в изявлението. Моля да запишете.

СЪДЪТ отново прикани страните да изложат подробните си съображения в писмени бележки, а днес, предвид напредналия график и необходимостта да бъдат разгледани следващи дела, да бъде изложено накратко само минимално необходимото за протокола.

ИЩЕЦЪТ Л. (реплика) – Ограничавате ни изказванията. Записаното в протокола беше частично от казаното по отношение на залите. Изразявам ясна позиция. Делото, по което аз се явявам, е моето дело, по което търся справедливост. Организационните проблеми, които съдиите мълчаливо пропускат и ги натоварват на плещите на страните, не ме интересуват. Лично аз съм решавал организационни проблеми. В Софийски районен съд няма недостиг на зали. И съм напуснал точно, защото трябваше да се скарам с В. за това, че не си вършат работата. Е, направете го и Вие. Решението е във Ваши ръце, но няма да преглъщам такова поведение на съдия. Не ме призовавайте за нищо подобно.

АДВ. К. – Две неща последно искам да кажа.

На първо място, лихвата, която се оспорва като погасена по давност, не е погасена по давност в пълния размер. Доколкото погасяването по давност не настъпва служебно, а трябва да се направи изявление, то считам, че за тригодишен период тя е дължима и следва да бъде присъдена.

По отношение на възнаграждението, казала съм и ще продължа да казвам, АДФИ се е възползвала от празнината на закона и когато се гледаше наказателното постановление в съдебна зала, удобно не е направила никакво възражение за прекомерност. Така че сега възражение за прекомерност на едни разноси, които са сторени, не може да се прави. Няма такава никаква правна и изобщо процесуална възможност. Моля да ни присъдите разноси в настоящото производство, аз представлявам колегата си по чл.38 от Закона за адвокатурата. Представям списък.

ЮРК. И. – Уважаема госпожо председател, моля да отхвърлите исковете и да приемете, че същите са заявени в прекомерен размер.

Считам, че не бяха доказани по безспорен начин твърдените неимуществени вреди и като не може да се направи разграничение в процесния период, в който се твърди, че са търпени тези вреди, от какво точно е изпитвал дискомфорт ищецът, дали от това наказателно постановление или от други проблеми.

Също така считам, че претенцията за имуществени вреди е в завишен размер, тъй като подготовката и представителството в производството по обжалване на наказателното постановление считам, че не е инвестирано толкова много време и усилия, доколкото самото наказателно постановление е било за съвсем формално нарушение. Както е видно от решенията по делата, които са приложени към настоящото производство. Поддържам възражението си за изтекла погасителна давност.

Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Моля за срок за писмени бележки.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че с акта на отмяна на наказателното постановление на практика по основание исковете са доказани.

Налице е отменено постановление. В резултат на него безспорно са нанесени неимуществени и имуществени вреди. Що се касае до техния размер, в тежест на ищеца е било да докаже размера на заявените в исквата молба неимуществени вреди. Видът и характерът им не са от такова естество, което да обоснова заявения размер. Касае се за отменено наказателно постановление. Чухме, че се говори, че бил обявен за крадец, което категорично не е така, тъй като самото задължение на АДФИ е да извършва проверка, включително и на председатели на съдилищата. Касае се за едно административно производство, не за наказателно. Въобще естеството на неимуществените вреди не е със същия характер, според чутото тук в емоционалните изявления на адвоката и на самия ищец.

В този смисъл, моля съда да съобрази, че самата отмяна на наказателното постановление с влязъл в сила съдебен акт означава, че до голяма степен са възстановени вътрешните негативни преживявания на ищеца. В този смисъл,

съдът следва да съобрази това обстоятелство в насока по-ниско обезщетение от заявеното такова със самата жалба. Касае се освен това за обикновени вреди, не се твърди за някакви по-големи вреди, които по един естествен начин, по проста човешка логика, самият жалбоподател търпи от факта на съставянето на самото наказателно постановление. В този смисъл при условията чл. 52 от ЗЗД, моля съдът да прецени справедлив размер за обезщетение.

Що се касае за имуществените вреди, налице е възражение, каквото би могло да се направи в настоящото производство за прекомерност. В този смисъл считам, че съдът следва да съобрази размера с предвиденото в Наредба № 1/09.07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакция, действала към момента на разхода.

ИЩЕЦЪТ Л. (реплика) – С оглед казаното от прокурора, обръщам внимание, че работа на АДФИ е да извършва проверки и да постига законосъобразни актове. Не е работа на АДФИ да работи така, че актовете ѝ да бъдат отменени и в този смисъл, да са незаконосъобразни.

На второ място, абсолютно цинично е да се твърди, че се постига морално удовлетворение и това трябва да влияе върху обезщетението, щото било отменено наказателно постановление. Това означава като обидя сега прокурора, след като ѝ се извиня, да няма никакви правни последици.

Не е вярно, че не са доказани вредите. Не твърдим прекомерни вреди, твърдим стандартни вреди от посочване с пръст и недейте, понеже било наказателно постановление, а не било обвинителен акт очевидно, да твърдите, че това не значи нищо. 2 000 лева за председателя на съда, че бил правонарушител, само че съдът каза, не е вярно, отменя НП-то.

Няма как това нещо да няма последици. Това не е, че съм пресякъл на червен светофар и, че са отменили НП-то, това е огромно обвинение върху един административен ръководител и то е отречено с влязъл в сила съдебен акт.

Съдът дава възможност на страните в 14-дневен срок от днес да представят писмени бележки и

**ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.**

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.30 часа.

**СЪДИЯ:**

**СЕКРЕТАР:**

